

แนวทางการพัฒนารูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมตามวิถีชนบทของบ้านถ้ำรงค์ อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี

ณัฐอร มหาทำนุโชค^{1*}

Received 1 December 2022

Revised 29 December 2022

Accepted 30 December 2022

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษารูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามวิถีชนบทของบ้านถ้ำรงค์ 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามวิถีชนบทของบ้านถ้ำรงค์ และ 3) เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามวิถีชนบทของบ้านถ้ำรงค์ วิธีการดำเนินการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 คน ซึ่งเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาในพื้นที่บ้านถ้ำรงค์ อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี โดยใช้วิธีการสุ่มแบบโดยบังเอิญ และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าความถี่ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One-way ANOVA

ผลการวิจัยพบว่า ในวัตถุประสงค์ข้อที่หนึ่งเพื่อศึกษารูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยว พบว่า รูปแบบท่องเที่ยวเชิงสุขภาพเป็นรูปแบบกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวสนใจเป็นลำดับที่หนึ่ง รองลงมาเป็นการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติตามท้องถิ่นเป็นลำดับสองและท่องเที่ยวเชิงเกษตรเป็นลำดับสาม ท่องเที่ยวในแหล่งวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ (อันดับ 4) ท่องเที่ยงเชิงนิเวศทางทะเล (อันดับ 5) ท่องเที่ยวเชิงกีฬา (อันดับ 6) ท่องเที่ยวเพื่อศึกษากลุ่มชาติพันธุ์หรือวัฒนธรรมกลุ่มน้อย (อันดับ 7) และท่องเที่ยวทางธรณีวิทยา (อันดับ 8) ในวัตถุประสงค์ข้อที่สองเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการให้บริการด้านการท่องเที่ยว สะดวกในการเข้าถึงสถานที่ปลอดภัยและกิจกรรมน่าสนใจในระดับมาก ในวัตถุประสงค์ข้อที่สามเพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีพฤติกรรมชอบเดินทางมาเพื่อพักผ่อนโดยส่วนมากจะมาเที่ยวในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์ มีรสนิยมในการท่องเที่ยวแบบชอบหาประสบการณ์ที่น่าตื่นเต้นและชื่นชอบกิจกรรมอนุรักษ์ธรรมชาติ

คำสำคัญ: การพัฒนา การท่องเที่ยว อนุรักษ์ธรรมชาติ

¹ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี เลขที่ 38 หมู่ที่ 8 ถนนหาดเจ้าสำราญ ตำบลนาไร่ อำเภอมือง จังหวัดเพชรบุรี 76000

* Corresponding author email: nataorn.mah@mail.pbru.ac.th

DEVELOPMENT OF A TOURISM ACTIVITY BASE ON NATURE CONSERVATION AND ENVIRONMENT WITH RURAL LIFESTYLE OF TAMRONG BAN-LAT DISTRICT PHETCHABURI

Nataorn Mahatamnuchok^{1*}

Abstract

The purpose of this study is to create a natural conservation and environment for rural lifestyle tourism in Ban-Tam-Rong. Second, to investigate how tourist satisfaction influences the natural conversation and environment of Ban-Tam-Rong rural life, and Third, to investigate tourist behavior in relation to natural conservation and the environment of the Ban-Tam-Rong rural lifestyle. Quantitative methodology is used in this research. The sample size is 400 people who travel in Ban Tam Rong and Ban Lat districts of Phetchaburi, as determined by an accidental sampling technique. The statistics used in this research were mean, percentage, frequency, standard deviation, and one-way ANOVA.

According to research findings, the first objective is to study a model of tourism activities, and it was found that health tourism is one of the most interesting for tourists at the first level. The second level is natural and local tourism, and the third level is agricultural tourism. Cultural and historical tourism (level 4), ecological tourism (level 5), sport tourism (level 6), ethnic group or minority culture tourism (level 7), and geology tourism (level 8). Secondly, the second objective is to study the tourist's satisfaction, and it was found that tourists' satisfaction is given four aspects, which consist of good service, easy-to-find places, safety, and interesting activities at a high level. The third objective is to study tourists' behavior. We found that they travel to relax, and most of them spend time on weekend trips. Tourists' preference is to search for more exciting experiences and prefer nature-based activities.

Keywords: Development, Tourism, Nature Conservation

---

¹ Faculty of Management Science, Phetchaburi Rajabhat University, 38 no 8 HatChaoSamran, Nawung, Mueang, Phetchaburi 76000

* Corresponding author email: nataorn.mah@mail.pbru.ac.th

บทนำ

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวประเภทเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมนับเป็นอุตสาหกรรมสำคัญของโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศและยังคงเป็นแหล่งที่มาของรายได้ของผู้ประกอบการ การท่องเที่ยวอันหลากหลาย ทั้งนี้ ในส่วนของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์นั้นเป็นอีกรูปแบบหนึ่งของการท่องเที่ยวที่เน้นรักษาทรัพยากรธรรมชาติ ระบบนิเวศรวมถึงรักษาวัฒนธรรมของท้องถิ่นไว้ภายใต้ภูมิปัญญาท้องถิ่น ซึ่งมีรายได้จากการท่องเที่ยวในประเทศจำนวน 317,729 ล้านบาท และมีรายได้จากต่างชาติจำนวน 332,013 ล้านบาท (แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ, 2564) ทั้งนี้ การพัฒนาท้องถิ่นนับเป็นภารกิจสำคัญของประเทศซึ่งอยู่ในแผนยุทธศาสตร์ชาติ กรอบการพัฒนาประเทศระยะยาวที่มีการให้ความสำคัญกับการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม การรักษาภูมิปัญญาชาวบ้านและศิลปวัฒนธรรมความเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน ดังนั้น การพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวที่เน้นวิถีชุมชนจะเป็นอีกเส้นทางหนึ่งที่สามารถดึงดูดความสนใจจากนักท่องเที่ยวได้และยังรวมไปถึงจะเป็นการสร้างรายได้ให้แก่ชุมชนสามารถยกระดับความเป็นอยู่ของคนในชุมชนให้ดีขึ้น ซึ่งอาจกลายเป็นแหล่งท่องเที่ยววิถีชีวิตชุมชนซึ่งเป็นท้องทุ่งที่มีความสวยงาม ซึ่งมีทุ่งหญ้าธรรมชาติและจุดชมวิวนับเป็นพื้นที่หนึ่งที่สามารถเรียกความสนใจจากกลุ่มนักท่องเที่ยวที่รักธรรมชาติได้เป็นอย่างดี

การพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวของชุมชนในจังหวัดเพชรบุรีถือเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและสามารถสร้างรายได้ให้แก่ชุมชนเพื่อดำรงชีพอยู่ได้ ดังนั้น การปรับปรุงและพัฒนากิจกรรมและรูปแบบในการท่องเที่ยวเป็นสิ่งที่สามารถเพิ่มมูลค่าและโอกาสทางการตลาดมากขึ้นโดยมีการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้เป็นลักษณะของฐานกิจกรรมให้คนที่มาท่องเที่ยวเพลิดเพลินกับการทำกิจกรรมกับคนในครอบครัวและยังเป็นการเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นไปด้วย (ธนากร ทองธรรมศิริ และโอชัญญา บัวธรรม, 2564) ทั้งนี้ ปัญหาที่พบคือรูปแบบการกิจกรรมไม่เป็นที่ตอบใจของนักท่องเที่ยวและช่องทางการเข้าถึงโปรแกรมของท่องเที่ยวยังไม่ชัดเจน ขาดข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน ดังนั้น การออกแบบและการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างมากที่จะสามารถปรับปรุงและพัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยวที่สนใจ

บ้านถ้ำรงค์ อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี เป็นกลุ่มที่ต้องการยกระดับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมซึ่งเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของชุมชนเพื่อเป็นการเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของชุมชนตลอดจนสร้างความน่าสนใจในกิจกรรมการท่องเที่ยว ทั้งนี้ กลุ่มชุมชนให้ความสำคัญโดยการสร้างความแตกต่างของรูปแบบหรือกิจกรรมของการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลายหรือมีความแตกต่างจากกิจกรรมรูปแบบเดิมก็จะเป็นกลยุทธ์การตลาดอย่างหนึ่งที่จะช่วยสร้างมูลค่าเพิ่มและจูงใจนักท่องเที่ยวได้

การวิจัยครั้งนี้ต้องการนำเสนอการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวของบ้านถ้ำรงค์ ทั้งนี้ จะเป็นการส่งเสริมพร้อมกับการยกระดับกิจกรรมการท่องเที่ยวของชุมชนให้เป็นที่รู้จักและเป็นเอกลักษณ์ของชุมชนมากขึ้น เพื่อเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มและต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคและเป็นการสร้างรายได้ให้แก่ชุมชนท้องถิ่นนั้นด้วย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามวิถีชนบทของบ้านถ้ำรงค์ อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามวิถีชนบทของบ้านถ้ำรงค์ อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี
3. เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและสิ่งแวดล้อมตามวิถีชนบทของบ้านถ้ำรงค์ อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี

สมมติฐานการวิจัย

- สมมติฐานที่ 1 รูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามวิถีชนบท
- สมมติฐานที่ 2 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามวิถีชนบท
- สมมติฐานที่ 3 พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและสิ่งแวดล้อมตามวิถีชนบท

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามวิถีชนบท

ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามวิถีชนบท

การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามวิถีชนบทเป็นแนวคิดที่มีนักวิชาการหลายท่านเสนอแนวคิดไว้ว่า การท่องเที่ยวที่เห็นความสำคัญและคำนึงถึงการใช้ชีวิตของสิ่งมีชีวิต ชุมชนชนบทธรรมชาติประเพณีและภูมิปัญญาได้ส่วนเสีย รวมถึงสามารถใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างไม่เบียดเบียน (ศิริพร บุตรสนม, 2564) นอกจากนี้ การท่องเที่ยวที่มีส่วนร่วมในการรับผิดชอบต่อธรรมชาติและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ไม่ส่งผลเสียที่เป็นลบต่อสภาพสังคมในชุมชนนั้น (ภักครดา ฉายอรุณ, 2564) นอกจากนี้ การท่องเที่ยวแนวนี้ยังมีความหมายถึงเป็นการท่องเที่ยวที่จะก่อให้เกิดความสามัคคีระหว่างธรรมชาติและมนุษย์ ซึ่งมีองค์ประกอบของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประกอบไปด้วยทั้งหมด 4 องค์ประกอบหลัก คือ ประการที่หนึ่ง คือ ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่ยังคงสภาพเดิมของสภาพแวดล้อมของชุมชนนั้นไว้ เช่น การคงอยู่ของวัฒนธรรมท้องถิ่น คงไว้ซึ่งภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นของชุมชน ประการที่สอง คือนักท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติต้องมีพฤติกรรมสนใจในการท่องเที่ยวประเภทนี้โดยเน้นที่สถานที่ที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติโดยตรง ชื่นชอบสนใจในประเพณีท้องถิ่น วัฒนธรรมท้องถิ่นที่ไม่เคยสัมผัสมาก่อน ประการที่สามคือ โปรแกรมการท่องเที่ยวและช่องทางการสื่อสารระหว่างนักท่องเที่ยวกับผู้ประกอบการต้องเข้าถึงง่ายและมีความสนใจที่ตรงกัน ประการที่สี่ คือ การบริการ อันหมายถึง ต้องให้ข้อมูลและการบริการนักท่องเที่ยวได้เข้าถึงประสบการณ์ ความรู้ที่จะได้รับจากภูมิปัญญาชาวบ้าน และมีความเข้าใจอย่างถูกต้องเกี่ยวกับธรรมชาติ

และวัฒนธรรมท้องถิ่นของชุมชน เช่น การจัดที่พักให้สอดคล้องกับนักท่องเที่ยวแนวอนุรักษ์ รวมถึงรักษาความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยวอีกด้วย

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้สรุปความหมายของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามวิถีชนบท อันหมายถึง การเดินทางของนักท่องเที่ยวที่มีความชื่นชอบในธรรมชาติและลักษณะวิถีชีวิตที่มีความโดดเด่นและถูกสร้างสรรค์โดยภูมิปัญญาพื้นบ้าน ให้นักท่องเที่ยวมีความเพลิดเพลินไปกับกิจกรรมการเรียนรู้จากชาวบ้านบนพื้นฐานของความเข้าใจที่ถูกต้องและสามารถรักษาวัฒนธรรมท้องถิ่นไว้ได้

แนวคิดการพัฒนา รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามวิถีชนบท

รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามวิถีชนบท หมายถึง รูปแบบการท่องเที่ยวที่มีลักษณะเป็นมิตรกับธรรมชาติและให้ความสำคัญกับความเป็นท้องถิ่นที่มีอัตลักษณ์ที่ต่างกันในแต่ละท้องถิ่น ทั้งนี้ รูปแบบการท่องเที่ยวนี้ประกอบไปด้วย 3 รูปแบบหลัก รูปแบบที่หนึ่งคือการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ (Historical tourism) หมายถึง การท่องเที่ยวตามแหล่งโบราณคดีและประวัติศาสตร์ตามท้องถิ่นนั้น การท่องเที่ยวรูปแบบนี้จะเน้นความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถานที่โบราณของท้องถิ่น ประวัติความเป็นมาของมรดกทางวัฒนธรรมในชุมชนนั้น รูปแบบที่สองคือการท่องเที่ยวชมวิถีตามชนบท (Rural tourism) หมายถึง การท่องเที่ยวในหมู่บ้านที่มีลักษณะวิถีชีวิตเฉพาะของคนในพื้นที่นั้นซึ่งไม่เหมือนใคร มีความแตกต่างกันในแต่ละพื้นที่ ทั้งยังมีคุณค่าและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เป็นมรดกให้แก่รุ่นลูกหลาน รูปแบบที่สามคือการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประเพณี (Cultural and Traditional tourism) หมายถึง การท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับประเพณีต่างๆของหมู่บ้านหรือพิธีกรรมเพื่อศึกษาเรียนรู้ เข้าใจถึงความเป็นมาและความเชื่อที่มีมาช้านานของหมู่บ้าน ทั้งนี้ เพื่อให้นักท่องเที่ยวเป็นส่วนหนึ่งในมรดกทางวัฒนธรรมที่มีมาอย่างยาวนาน

ดังนั้น จึงขอสรุปแนวคิดของรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามวิถีชนบท หมายถึง รูปแบบการท่องเที่ยวที่แสดงความรับผิดชอบต่อธรรมชาติได้อย่างสมดุลและเคารพคุณค่าวิถีชีวิตชนบทผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ของท้องถิ่นด้วยความเต็มใจในการเข้ามาเยี่ยมชมท้องถิ่นที่นักท่องเที่ยวเลือกมาสัมผัสด้วยตนเอง

แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว

ความหมายของพฤติกรรมนักท่องเที่ยว

ความหมายของพฤติกรรมนักท่องเที่ยว หมายถึง การกระทำของนักท่องเที่ยวที่ทำการตัดสินใจที่จะพาตัวเองไปในสถานที่ใดสถานที่หนึ่งเพื่อเป็นการพักผ่อน เพลิดเพลินไปกับสถานหรือกิจกรรมที่ตนเองเลือกในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง (นุชนารถ กฤษณมย์ และปรีดา นัคนเร, 2564) นอกจากนี้ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวอาจเกี่ยวข้องกับความคิดที่ต้องการแสวงหาการทำกิจกรรมกับเพื่อนฝูงหรือกับคนในครอบครัว เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีโดยการหาสถานที่ที่กลุ่มสนใจแล้วรวมตัวกันไปยังสถานที่นั้นโดยมีจุดมุ่งหมายเดียวกัน องค์ประกอบของพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่สำคัญ 7 ประการ (อรอนงค์ ฉะยบาล และจันทรา รัตนรัตน์, 2563) ประกอบด้วย

องค์ประกอบที่ 1 ความมุ่งหมายหรือเป้าหมาย หมายถึง พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีเป้าประสงค์หรือมีจุดหมายปลายทางของตนเอง ตัวอย่างเช่น นักท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมจะนำพาตัวเองไปยังสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติเสมอหรือบ่อยครั้ง

องค์ประกอบที่ 2 ความพร้อม หมายถึง พฤติกรรมที่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมในสถานที่ที่นั้นเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเองและคนที่ไปด้วยกัน ตัวอย่างเช่น นักท่องเที่ยวที่ชอบในเรื่องของการเดินป่าต้องเตรียมพร้อมร่างกายในการเดินป่าและพร้อมรับความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้น

องค์ประกอบที่ 3 สถานการณ์ หมายถึง ความเหมาะสมของสถานการณ์นั้นที่นักท่องเที่ยวสามารถเข้าไปเที่ยวหรือเยี่ยมชมสถานที่นั้นได้ ตัวอย่างเช่น การล่องแก่งเล่นน้ำสามารถไปได้ในช่วงฤดูร้อนอาจเหมาะสมกว่าช่วงอื่น

องค์ประกอบที่ 4 แปลความหมาย หมายถึง การเข้าใจในวิธีคิดและเดาใจของนักท่องเที่ยวออกว่าเวลาใดเหมาะสมสำหรับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ตัวอย่างเช่น นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะออกเดินทางเข้าประมาณ 6.00 โมงเช้า เนื่องจากรถไม่ติดและเดินทางสะดวก

องค์ประกอบที่ 5 การตอบสนอง หมายถึง นักท่องเที่ยวได้ทำการตัดสินใจแล้วว่าจะไปสถานที่ใดไปกับใคร ทำกิจกรรมใด ใช้งบประมาณเท่าไร ตัวอย่างเช่น วางแผนในวันหยุดสิ้นปีว่าจะไปเที่ยวที่ใดบ้าง

องค์ประกอบที่ 6 ผลลัพธ์ หมายถึง ผลการกระทำที่ตามมาของนักท่องเที่ยวที่อาจจะประสบความสำเร็จหรือไม่ประสบความสำเร็จ ตัวอย่างเช่น นักท่องเที่ยวตั้งใจว่าจะไปปีนเขาในวันหยุดสุดสัปดาห์แต่ไม่สามารถไปได้ในวันจริงเพราะเกิดอาการเจ็บข้อเข่า

องค์ประกอบที่ 7 ความผิดหวัง หมายถึง นักท่องเที่ยวไม่สามารถบรรลุเป้าหมายของตนเองได้หรือไม่สามารถเดินทางท่องเที่ยวได้ อาจเกิดจากติดภารกิจกะทันหันขึ้น

ดังนั้น จึงขอสรุปแนวคิดพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว อันหมายถึง การกระทำที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจภายใต้เหตุผลของนักท่องเที่ยวซึ่งเกี่ยวข้องกับการใช้สินค้าและบริการต่อสถานที่ใดสถานที่หนึ่งที่ตนเองเต็มใจจะพักผ่อนหรือทำกิจกรรมในพื้นที่นั้น

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว

ความหมายของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว

มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของความพึงพอใจ ดังเช่นของ Wolman (1978) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกมีความสุขเมื่อคนเราได้รับความสำเร็จตามจุดหมาย

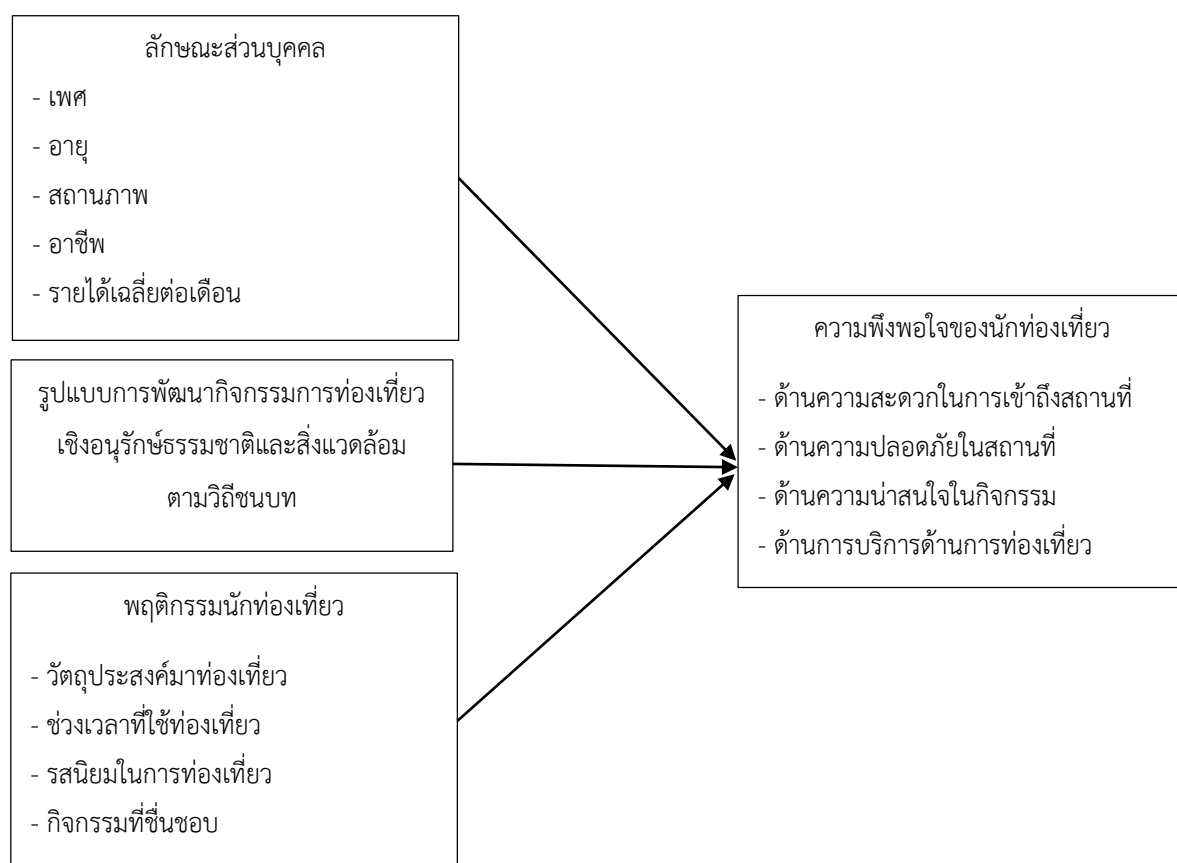
ในส่วนของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวกล่าวโดย Shahriva (2012) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว (Tourist Satisfaction) คือ ความรู้สึกนึกคิดของนักท่องเที่ยวหรือผู้บริโภคได้ประเมินหลังที่ได้รับการบริการหรือสินค้าที่ได้รับมาโดยพิจารณาตัดสินคุณภาพสินค้าและบริการที่ได้รับมานั้นว่าสอดคล้องกับความคาดหวังของตนเองหรือไม่หลังการประเมินสินค้าหรือบริการดังกล่าว นักท่องเที่ยวจะเกิดความรู้สึกพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจต่อสินค้าหลังจากการประเมินผลจากประสิทธิภาพตัวสินค้าหรือการให้บริการจากความคาดหวังของนักท่องเที่ยวซึ่งกำหนดไว้ในใจ ทั้งนี้ รัตเกล้า เปรมประสิทธิ์ (2557)

ยังได้ให้ความหมายของความพึงพอใจ หมายถึง ทศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยอาจจะเป็นไปในเชิงประเมินค่า ความรู้สึกหรือทัศนคติต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดนั้นเป็นไปในทางบวกหรือทางลบ

นิตยา งามยิ่งยง และละเอียต ศิลาน้อย (2560) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวว่าเป็นความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเมื่อได้รับการตอบสนองตามความต้องการ พฤติกรรมก็จะแสดงออกมาในทางบวกและมีความสุข โดยสังเกตได้จากสายตา คำพูดและการกระทำทัศนคติหรือระดับความพึงพอใจของบุคคลต่อกิจกรรมซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพของกิจกรรมนั้นโดยเกิดจากพื้นฐานของการรับรู้ ค่านิยม และประสบการณ์ที่แต่ละบุคคลได้รับ

จากความหมายที่นักวิชาการได้กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้สรุปความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวหมายถึง ความรู้สึกดีหรือทัศนคติที่ดีต่อผลิตภัณฑ์หรือบริการของลูกค้าที่เกิดจากการได้รับการตอบสนองตามที่ต้องการจึงทำให้ลูกค้าเกิดความสุขและความพึงพอใจต่อสิ่งนั้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในงานวิจัย

วิธีการดำเนินงานวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Method) โดยใช้แบบสอบถามออนไลน์ (Online Questionnaire) จำนวนทั้งหมด 400 ชุด ในการเก็บข้อมูลตัวอย่างจากนักท่องเที่ยว

ที่เดินทางมาจากจังหวัดกรุงเทพมหานคร ประจวบคีรีขันธ์ นครปฐม สิงห์บุรี ราชบุรี ระยอง ชุมพร พัทลุง สงขลา นครราชสีมา

1. ประชากร คือ นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบุรี

2. กลุ่มตัวอย่าง คือ นักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในเขตพื้นที่ตำบลบ้านถ้ำรงค์ อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี โดยวิธีการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) มีการกำหนดขนาดตัวอย่างจากสูตรคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างแบบไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอนของ Cochran (1977) ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยคือ 384 ตัวอย่าง ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ค่าความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 ทั้งนี้ผู้วิจัยจึงเลือกเก็บตัวอย่างจำนวนทั้งหมด 400 ตัวอย่าง

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบสอบถาม (Survey Questionnaire) จำนวนทั้งหมด 400 ชุด ทั้งนี้ ก่อนเก็บแบบสอบถามผู้วิจัยได้ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามโครงสร้าง (Construct Validity) ความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ความชัดเจนของข้อคำถาม และความสอดคล้องของเครื่องมือวิจัย โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Object Congruence = IOC) ของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อพิจารณาคัดเลือกเฉพาะข้อรายการ (Items) ที่มีค่า IOC = 0.50 ขึ้นไป ได้ค่าความสอดคล้องของเครื่องมือวิจัย IOC ที่ 0.89 หาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) โดยนำแบบสอบถามไปทดลอง (Try Out) จำนวน 50 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Cronbach alpha) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.72 ซึ่งสามารถนำแบบสอบถามไปใช้ในการเก็บตัวอย่างต่อไป

4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยแสดงค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เพื่อใช้บรรยายข้อมูลทั่วไปของผู้บริโภค โดยและมีระดับความพึงพอใจแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ของ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายความว่า พึงพอใจมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายความว่า พึงพอใจมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายความว่า พึงพอใจปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายความว่า พึงพอใจน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายความว่า พึงพอใจน้อยมาก

สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ ใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance: ANOVA) โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เพื่อใช้อธิบายความแปรปรวนเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว

ผลการวิจัย

จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษารูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามวิถีชนบทของบ้านถ้ำรงค์ อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี พบว่า นักท่องเที่ยวชอบรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพคิดเป็นร้อยละ 84.0 (อันดับ 1) ท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติตามท้องถิ่นคิดเป็นร้อยละ

76.0 (อันดับ 2) ห้องเที่ยวเชิงเกษตรคิดเป็นร้อยละ 68.1 (อันดับ 3) ห้องเที่ยวในแหล่งวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์คิดเป็นร้อยละ 56.9 (อันดับ 4) ห้องเที่ยงเชิงนิเวศทางทะเลคิดเป็นร้อยละ 43.8 (อันดับ 5) ห้องเที่ยวเชิงกีฬาคิดเป็นร้อยละ 20.7 (อันดับ 6) ห้องเที่ยวเพื่อศึกษากลุ่มชาติพันธุ์หรือวัฒนธรรมกลุ่มน้อยคิดเป็นร้อยละ 18.9 (อันดับ 7) และห้องเที่ยวทางธรณีวิทยาคิดเป็นร้อยละ 8.6 (อันดับ 8) ระบุตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของนักท่องเที่ยวต่อรูปแบบกิจกรรมท่องเที่ยวอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามวิธีชนบทของบ้านถ้ำรงค์ อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของนักท่องเที่ยวต่อรูปแบบกิจกรรมท่องเที่ยวอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามวิธีชนบทของบ้านถ้ำรงค์ อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี

รูปแบบกิจกรรมท่องเที่ยว	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ลำดับ
ท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติตามท้องถิ่น	98	76.0	2
ท่องเที่ยวในแหล่งวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์	65	56.9	4
ท่องเที่ยวเพื่อศึกษากลุ่มชาติพันธุ์หรือวัฒนธรรมกลุ่มน้อย	28	18.9	7
ท่องเที่ยวเชิงกีฬา	34	20.7	6
ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	125	84.0	1
ท่องเที่ยวเชิงเกษตร	87	68.1	3
ท่องเที่ยวทางธรณีวิทยา	12	8.6	8
ท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล	47	43.8	5

จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามวิธีชนบทของบ้านถ้ำรงค์ อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี แสดงผลการวิเคราะห์ลักษณะส่วนบุคคลจากผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 400 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง 229 คน คิดเป็นร้อยละ 57.30 ส่วนใหญ่มีอายุ 21 – 30 ปี มี 88 คน คิดเป็นร้อยละ 22 ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี 189 คน คิดเป็นร้อยละ 47.30 สถานภาพโสด 199 คน คิดเป็นร้อยละ 49.8 และส่วนใหญ่ทำงานบริษัทเอกชน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 22.5 และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001-30,000 บาท มีจำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 24

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามวิธีชนบท บ้านถ้ำรงค์ อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	แปลผล
1. ด้านความสะดวกในการเข้าถึงสถานที่	4.057	.8038	มาก
2. ด้านความปลอดภัยในสถานที่	4.099	.7937	มาก
3. ด้านความน่าสนใจในกิจกรรม	4.038	.8502	มาก
4. ด้านการบริการด้านการท่องเที่ยว	4.112	.7952	มาก
ภาพรวมเฉลี่ย	4.027	.7431	มาก

จากตารางที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามวิถีชนบท บ้านถ้ำรงค์ อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการบริการด้านการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 4.112$) ความปลอดภัยในสถานที่ท่องเที่ยว ($\bar{X} = 4.099$) ความสะดวกในการเข้าถึงสถานที่ ($\bar{X} = 4.057$) ความน่าสนใจในกิจกรรม ($\bar{X} = 4.038$) ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.027$) ซึ่งทั้ง 4 ด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และตารางที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามวิถีชนบทบ้านถ้ำรงค์ อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี ของทั้ง 4 ด้าน ซึ่งพบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อด้านความสะดวกในการเข้าถึงสถานที่ ด้านความปลอดภัยในสถานที่ ด้านความน่าสนใจในกิจกรรม และด้านการบริการด้านการท่องเที่ยว อย่างมีความสำคัญไม่แตกต่างกัน ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามวิถีชนบทบ้านถ้ำรงค์ อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี ของทั้ง 4 ด้าน

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1. ด้านความสะดวกในการเข้าถึงสถานที่	ระหว่างกลุ่ม	48.021	2	22.010	3.750	.000*
	ภายในกลุ่ม	2466.819	397	7.215		
	รวม	2514.840	399			
2. ด้านความปลอดภัยในสถานที่	ระหว่างกลุ่ม	13.196	2	5.998	1.545	.000*
	ภายในกลุ่ม	2548.601	397	5.440		
	รวม	2561.797	399			
3. ด้านความน่าสนใจในกิจกรรม	ระหว่างกลุ่ม	16.134	2	7.067	.892	.000*
	ภายในกลุ่ม	3228.256	397	7.532		
	รวม	3244.390	399			
4. ด้านการบริการด้านการท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	39.641	2	18.644	2.865	.000*
	ภายในกลุ่ม	2997.359	397	8.590		
	รวม	3037.000	399			

* ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ($p < 0.05$)

จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและสิ่งแวดล้อมตามวิถีชนบทของบ้านถ้ำรงค์ อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี พบว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยวเพื่อมาพักผ่อนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 45

ช่วงเวลาที่ใช้ในการท่องเที่ยว คือ วันหยุดสุดสัปดาห์คิดเป็นร้อยละ 40.5 มีรสนิยมในการท่องเที่ยวแบบหาประสบการณ์ที่น่าตื่นเต้นคิดเป็นร้อยละ 36.5 กิจกรรมอนุรักษ์ธรรมชาติคิดเป็นร้อยละ 21.5 ระบุตารางที่ 4 ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละของพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและสิ่งแวดล้อมตามวิถีชนบทของบ้านถ้ำรงค์ อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี

พฤติกรรมในการท่องเที่ยว	เหตุผลของการมาท่องเที่ยว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
วัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว	พักผ่อน	180	45.0
	เยี่ยมญาติ/เพื่อนฝูง	94	23.5
	ทำบุญ/ไหว้พระ	63	15.8
	ประชุม/สัมมนา	63	15.8
ช่วงเวลาที่ใช้ในการท่องเที่ยว	วันหยุดตามเทศกาล	151	37.8
	วันหยุดสุดสัปดาห์	162	40.5
	วันลาพักร้อนประจำปี	87	21.8
รสนิยมในการท่องเที่ยว	แนวผจญภัยธรรมชาติ	129	32.3
	แนวอนุรักษ์ธรรมชาติ	125	31.3
	แนวหาประสบการณ์ที่น่าตื่นเต้น	146	36.5
กิจกรรมที่ชื่นชอบ	กิจกรรมกลางแจ้ง	84	21.0
	กิจกรรมร่วมสนุกกับหมู่บ้าน	83	20.8
	กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับวิถีความเป็นอยู่ของชาวบ้าน	83	20.8
	กิจกรรมอนุรักษ์ธรรมชาติ	86	21.5
	กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับศาสนา	64	16.0

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยมีประเด็นที่สามารถนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้ การศึกษารูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามวิถีชนบทของบ้านถ้ำรงค์ อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี พบว่า รูปแบบท่องเที่ยวเชิงสุขภาพเป็นรูปแบบกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวสนใจเป็นส่วนใหญ่ และเน้นท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติตามท้องถิ่น รวมถึงเชิงเกษตรซึ่งเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเป็นหลักนั้น งานวิจัยนี้สอดคล้องกับ ธนะวิทย์ เพียรดี และวนิดา อ่อนละมัย (2564) ที่ศึกษาแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชนไปสู่แหล่งท่องเที่ยวสีเขียวอย่างมีความรับผิดชอบต่อ ภูมิศึกษานานาชาติ ตำบลกันตังใต้ อำเภอ กันตัง จังหวัดตรัง พบว่า การพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวโดยชุมชนนั้นควรเชื่อมโยงกับการเพิ่มกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เป็นลักษณะเชิงสร้างสรรค์เพื่อให้มีกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลายมากขึ้นและเน้นกิจกรรมที่มีส่วนร่วมระหว่างชุมชนกับนักท่องเที่ยวเพื่อให้ความสัมพันธ์ที่ดี ที่สำคัญการท่องเที่ยวนั้นควรเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมด้วย ส่วนความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติและ

สิ่งแวดล้อมตามวิถีชนบทของบ้านถ้ำรงค์ อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการให้บริการด้านการท่องเที่ยว สะดวกในการเข้าถึงสถานที่ มีความปลอดภัยและกิจกรรมน่าสนใจในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เพียงใจ คงพันธ์ และภัทราวรรณ วังบุญคง (2564) ที่ศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการท่องเที่ยวเขาสุญย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า นักท่องเที่ยวพอใจที่จะได้รับการดูแลด้านความปลอดภัย สิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว รวมถึงการเข้าถึงด้านการบริการโดยชุมชนอย่างดี และพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและสิ่งแวดล้อมตามวิถีชนบทของบ้านถ้ำรงค์ อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี พบว่า นักท่องเที่ยวมีพฤติกรรมชอบเดินทางมาเพื่อพักผ่อนโดยส่วนมากจะมาเที่ยวในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์ มีรสนิยมในการท่องเที่ยวแบบชอบหาประสบการณ์ที่น่าตื่นเต้นและชื่นชอบกิจกรรมอนุรักษ์ธรรมชาติ ผลงานวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ วาสนา สุวรรณวิจิตร (2564) ที่ศึกษารูปแบบการท่องเที่ยวบริเวณชายฝั่งทะเลอันดามันของประเทศไทยที่สอดคล้องกับพฤติกรรมและความต้องการของนักท่องเที่ยว พบว่า วัตถุประสงค์ของนักท่องเที่ยวคือเดินทางมาพักผ่อนหย่อนใจ สถานที่ท่องเที่ยวตามธรรมชาติเดินทางมากับสมาชิกในครอบครัว ชื่นชอบในความสวยงามของธรรมชาติ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

1. การวิจัยครั้งนี้สามารถนำผลที่ได้ไปจัดรูปแบบกิจกรรมท่องเที่ยวที่มีความสอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยวและผู้ประกอบการเชิงท่องเที่ยวและที่พักสามารถนำไปปรับใช้กับธุรกิจของตนได้
2. สามารถนำผลที่ได้ปรับปรุงและเพิ่มความพึงพอใจแก่นักท่องเที่ยวในรูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างเข้าใจในบริบทของนักท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบและมีข้อมูลที่เชื่อถือได้
3. หน่วยงานภาครัฐสามารถนำข้อมูลจากงานวิจัยนี้ไปกำหนดและวางแผนเพื่อการส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติและรักษาสีเขียวสิ่งแวดล้อมต่อไปในอนาคตได้

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยในครั้งนี้ศึกษาในเฉพาะมุมมองวิธีวิจัยเชิงปริมาณเท่านั้น ซึ่งนักวิจัยท่านอื่นสามารถเพิ่มรูปแบบการศึกษาโดยวิธีวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อให้สามารถเห็นมุมมองในหลากหลายมิติมากขึ้น
2. งานวิจัยนี้ไม่ได้แบ่งเขตภูมิภาคและจังหวัดภูมิภาคนาของนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยว ซึ่งในงานวิจัยครั้งต่อไปอาจกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่มีการแบ่งเขตจังหวัดภูมิภาคนาของนักท่องเที่ยวก็จะทำให้เห็นข้อมูลและทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่ชัดเจนมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

ธนวิทย์ เพียรดี และ วนิตา อ่อนละมัย. (2564). แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชนไปสู่แหล่งท่องเที่ยวสีเขียวอย่างมีความรับผิดชอบ กรณีศึกษาบ้านเกาะเคียม ตำบลกันตังใต้ อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง. วารสารรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, 4(1), 24-38.

- ธนากร ทองธรรมสิริ และ โอษฐ์ญา บัวธรรม. (2564). แนวทางสำหรับการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เพื่อสัมผัสประสบการณ์ท้องถิ่นในเขตพื้นที่เมืองเก่าบุรีรัมย์ อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์. **วารสารวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี**, 3(1), 21-34.
- นิตยา งามยิ่งยง และ ละเอียด ศิลาน้อย. (2560). แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนชุมชนบริเวณริมฝั่งคลองดำเนินสะดวก ในจังหวัดสมุทรสาครและจังหวัดราชบุรี. **วารสารวิทยาลัยดุสิตธานี**, 11(1), 149-166.
- นุชนารถ กฤษณมรณย์ และ ปรีดา นักร. (2564). การพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชนที่สอดคล้องกับพฤติกรรมและความต้องการของนักท่องเที่ยว กรณี อำเภอนบพิตำ จังหวัดนครศรีธรรมราช. **วารสารนาคนุตรปริทรรศน์**, 13(1), 128-140.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). **การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 8)**. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ 05. (2564). **การท่องเที่ยว**. สืบค้นจาก http://nscr.nesdb.go.th/wp-content/uploads/2021/01/06_NS_05.pdf
- เพียงใจ คงพันธ์ และ ภัทรารวรรณ วังบุญคง. (2564). ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการท่องเที่ยวเขาสุคนธ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช. **วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี**, 12(1), 15-29.
- ภัครดา ฉายอรุณ. (2564). การมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วัฒนธรรมอย่างยั่งยืนในพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรี. **วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยเวสเทิร์น มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์**, 7(2), 119-131.
- รัตเกล้า เปรมประสิทธิ์. (2557). การพัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวอำเภอบัว จังหวัดน่าน. **วารสารอารยธรรมศึกษา โขง-สาละวิน**, 5(1), 29-41.
- วาสนา สุวรรณจิตร. (2564). รูปแบบการท่องเที่ยวบริเวณชายฝั่งทะเลอันดามันของประเทศไทยที่สอดคล้องกับพฤติกรรมและความต้องการของนักท่องเที่ยว. **วารสารการบริการและการท่องเที่ยวไทย**, 16(2), 63-73.
- ศิริพร บุตรสนม. (2564). พฤติกรรมการท่องเที่ยว ความพึงพอใจและการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์สะพานรักษ์แสม จังหวัดระยอง. **วารสารวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม**, 8(2), 167-178.
- อรอนงค์ เฉียบแหลม และ จันทิรา รัตนรัตน์. (2563). พฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในการเดินทางมาเยือนชุมชนท่องเที่ยวบ้านถ้ำเสือ อำเภออ่าวลึก จังหวัดกระบี่. **วารสารการจัดการมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์**, 8(4), 42-54.
- Cochran, W. G. (1997). **Sampling Techniques**. John Wiley Sons; Third Edition.
- Shahrivar, R. B. (2012). Factors that influence tourist satisfaction. **Journal of Travel and Tourism Research**, 12(1), 61-79.
- Wolman, B. B. (1978). **Dictionary of behavioral science**. Boston, MA.: PWS-Kent.